

VRATISLAV ŠTOVIČEK: PROVÁDÍM VÝZKUM V DÁNSKU

Jak se žije a pracuje našemu absolventovi v Dánsku, se můžete dočíst v rozhovoru s ním.

ČTĚTE NA STRANĚ 3

POSILA PEDAGOGICKÉHO SBORU: MARTIN DVOŘÁK

Co ještě o našem novém profesorovi dějepisu a němčiny nevíte?

ČTĚTE NA STRANĚ 5

Na úvod

Milí čtenáři,
Vánoce jsou za námi a blíží se pololetí. Pro nás studenty je tato doba náročná. Uzavírá se klasifikace a někteří si vybírají, na jaké střední škole budou pokračovat ve studiu. Abychom vám toto rozhodnutí usnadnili, připravili jsme přehled důvodů, proč studovat zrovna u nás.

Důkaz, že jsou naši absolventi úspěšní, můžeme najít v rozhovoru s Vratislavem Štovičkem, který se s námi spojil až z dalekého Dánska. Máme informace o žákyni, která momentálně studuje v Argentině, a představíme nového pana profesora Martina Dvořáka, jenž zde od září učí dějepis a němčinu.

Mimo jiné se v tomto čísle dočtete o výletech a akcích, jichž jsme se zúčastnili. V divadelním koutku si můžete přečíst kratičká hodnocení divadelních představení navštívených v MKD a v Praze. Číslo je doplněné zpravodajstvím ze studentské rady a třešničkou na dortu je komiks od autora loga M. Šlajse s názvem Jan Palach - jak ho neznáte.

Hodně úspěchů v novém roce vám přeje tým Palachovin!

A. Kodrlová, VII

„Vím, že nic nevím.“

I to se může stát na mělnickém gymnáziu, ale aspoň se dozvíte, kdo tento slavný výrok pronesl. Přemýšlíte o studiu na naší škole, která se se svou stoletou tradicí řadí mezi nejlepší v okrese? Sepsali jsme některé z výhod, které studium nabízí.

Moderní vybavení

Učebny disponují audiovizuální technikou, která je nedílnou součástí výuky. Máme zde několik učeben s interaktivní tabulí a velkokapacitní posluchárnu, která pojme až 80 lidí.

Volitelné předměty

Během studia si vybíráte ze široké škály volitelných předmětů, jež žákům umožní se profilovat už během středoškolského studia. Žák má možnost rozšířit si znalosti v oblasti jazyků (francouzština, němčina, španělština, ruština, italština či latina) nebo navštěvovat semináře s různým zaměřením (přírodovědný, matematický, společenskovední, fyzikální, geografický a historický).

Jazykové kurzy a zkoušky

Gymnázium nabízí přípravné jazykové kurzy *Cambridge* z angličtiny a *ÖSD* z němčiny. Zkoušky je možné složit přímo v budově školy.

ilustrace: M. Vaňurová

Tělocvična a ještě větší tělocvična

Začátkem roku 2017 bude v provozu nově postavená tělocvična, kterou kromě standardního cvičení využijeme na míčové sporty (např. házená, florbal, futsal). Uvnitř najdete mimo jiné i horolezeckou stěnu.

Zájezdy do zahraničí a výměnné pobyty

Každý rok škola vyjíždí za hranice naší republiky za účelem poznání cizího jazyka a kultury. Máte možnost navštívit Anglii, Francii, Německo, Polsko, Bulharsko, Rumunsko, Španělsko či Švýcarsko. Každý rok je vybraným studentům umožněno zúčastnit se výměnných pobytů v Holandsku.

Soutěže

Žáci se účastní různých sportovních či vědomostních soutěží.

Zájmové kroužky

Podle zájmu se na škole otevírají různé kroužky (např. plavání, posilování, badminton, chemický kroužek a dva Kluby mladého diváka pro mladší a starší publikum). Dlouhou tradici si udržuje pěvecký sbor (pod vedením paní profesorky Nejedlé a pana profesora Tošnara).

V budově školy máme vynikající jídelnu a výběr ze tří jídel. Počítáme i s vegetariány!

„Non schoole sed vitae discimus. - Neučíme se pro školu, ale pro život.“

autor článku:
ELIŠKA HORÁČKOVÁ
třída septima

autor článku:
BARBORA NOVÁ
třída septima

autor článku:
KATEŘINA HOŘEJŠÍ
třída septima

Zprávy ze školy: tělocvična

foto: Barbora Chaloupková

Ačkoliv nikdo z nás už nedoufal, že se po Novém roce dočkáme naší nové tělocvičny, opak je pravdou. Hala se brzy dočká nejen kolaudace, ale i slavnostního otevření. V ní mimo jiné najdete horolezeckou stěnu a tribunu pro 120 diváků. Spolu s uvedením haly do provozu budou návštěvníci moci využívat i nově přistavěné parkoviště. Abychom naši

tělocvičnu udržovali v dobrém stavu a zbytečně si ji neničili, je třeba, aby do ní studenti chodili pouze ve sportovní obuvi. Znovuotevření se na jaře dočká též venkovní hřiště, i s úplně novým skokem dalekým, který byl v důsledku výstavby tělocvičny zrušen. Ať se nám všem v hale dobře cvičí!

autor článku:
BARBORA CHALOUPKOVÁ
třída septima

autor článku:
BARBORA ŠEBÍKOVÁ
třída VII.

Dobří absolventi se vracejí

Tématem celého ročníku Palachovin je 20 let v nové budově a spolupráce s našimi absolventy. Nebylo tomu jinak i na podzim, kdy se žáci sekundy, sexty a 2. A zúčastnili besedy s bývalým studentem našeho gymnázia fotografem Petrem Slavíkem. Ten již 13 let cestuje, fotí a natáčí zajímavá zvířata světa.

Nejprve se rozhovořil o své práci v deltě řeky Okavango, kam se vydal především za lvy. Součástí výkladu byla spousta osobních zkušeností, fotografií a také trailer k dokumentu Kalahari: ve stopě predátora.

Fotograf pak promluvil o cestě

na Sibiř, kam se vydal vyfotit tygra ussurijského. K osobnímu setkání, ve které doufal, bohužel (možná i našťastí) nedošlo, měl ale aspoň částečný úspěch a jeho fotopasti, nastražené u stromů sloužícím tygrům ke značkování teritoria, zachytily tohoto majestátního tvora. Přidal i zkušenosti ze zaznamenávání tygrů v pro ně typičtějším prostředí, totiž v džungli.

Ke konci ještě stihl zmínit svou práci v Pantanalu, kam se vydal za největší šelmou Jižní Ameriky, jaguárem, a svoji poslední výpravu do Tan-Sanu za medvědem plavým.

F. Havlák

Má to tady vůbec cenu?

foto: GJP

Jste na gymnáziu už nějaký čas, možná toho i litujete nebo nevíte, co vám zde studium přineslo. Zrealizovali jsme na toto téma anketu, na kterou nám odpověděli převážně studenti maturitních ročníků a primy. Níže si můžete přečíst výsledky ankety a pohled studentů na naše gymnázium.

Proč sis zvolil/a naše gymnázium?

Protože bylo pro mě nejdostupnější. Chtěla jsem na gymnázium, protože je to nejlepší příprava na vysokou a protože tento typ škol poskytuje nejlepší komplexní vzdělání. (Lucie, 18)

Gymnázium jsem si zvolil, protože jsem byl v 5. třídě a bylo mi to tak nějak jedno, ale jsem přesvědčen, že to byla správná volba. (Ondra, 18)

Metody kterého

profesora/profesorky ti jsou nejsympatičtější? Proč?

Líbí se mi přístup paní uč. Drápalové, která má sice občas své slabší chvíle, ale v rámci výuky češtiny má super výklad a myslím, že ze všech předmětů k maturitě budu nejlépe připravena právě z češtiny. (Martina, 18)

Na škole je víc profesorů, kteří mi vyhovují, ale nedokážu říct jednoho jediného člověka. Dříve mi byla sympatická prof. Němcová na dějepis - skvělé metody a přednes. Dnes už mě neučí, takže bych se soustředila například na prof. Tlustou. Je spravedlivá, dokáže poradit, umí uznat, že něco špatně napsala nebo spočítala a také umí dobře vysvětlit látku. (Bára, 18)

Každý má něco, nemám oblíbeného profesora/profesorku. Dřív jsem měl, ale postupně mě všichni zklamali. Na každém pedagogovi je něco dobrého, a něco, co mu nemohu odpustit. (Anonym)

Nejlepší profesorka je Romana Niemcová, jejího upřímného a přátelského přístupu si velice cením. (Anonym, 18)

Ty, během nichž se dobře bavím. Ty, které používá profesor Šimánek. (Jan, 19)

Oceňuji profesory, kteří se nebojí využívat dostupnou techniku a snaží se být jakýmkoli způsobem inovativní. (Lucie, 17)

Do kterých zemí jsi se díky gymnáziu podíval/a?

Do Velké Británie, Francie, Monaka, Polska, Španělska (Lenka, 18)

Německo, Polsko, Anglie, Španělsko (Bára, 19)

Myslíš si, že tě gymnázium dostatečně připravilo na studium na vysoké škole? A proč?

Ano. Hodně pozitivně hodnotím psaní odborné práce, které je sice otravné, ale věřím, že na VŠ pro mě bude ulehčení to, že již vím, jak ji psát, a uložené mám již 3 své práce. Zároveň profesionální přístup ke každému z nás, který nás nutí být zodpovědnými a zajímat se o své povinnosti. (Martina, 18)

Profesor Šimánek nás důkladně připravuje na studium na vysoké škole ve svých seminářích. (Standa, 18),

Vím, jak se učit a mám všeobecný přehled. (Anonym, 18)

Zeptali jsme se studentů primy:

Dělali jste přijímací zkoušky i na jiné gymnázium?

Většina studentů dělala přijímací zkoušky pouze na naše gymnázium. Poté se našlo pár jedinců, kteří zkusili neratovické gymnázium, Gymnázium Elišky Krásnohorské v Praze a dokonce

i PORG.

Proč sis zvolil/a naše gymnázium?

Nejčastějším důvodem byla vzdálenost gymnázia od jejich domova a to, že sem chodí jejich sourozenci.

Jak se vám na našem gymnáziu líbí?

Všem primánům se na našem gymnáziu líbí, chutná jim i naši jídelna, nic by tu neměnili. Pouze jeden student by dal do každé třídy chladicí box a výuku by začal až v 8.30.

Navštěvuješ nějaké kroužky na naší škole?

Většina studentů kroužky nenavštěvuje. Studenti vědí, že mohou navštěvovat sbor, florbal, basketbal, badminton... Zatím se největšímu zájmu těší robotika pod vedením paní profesorky Hilské.

autor článku:
JAKUB BULÍČEK
třída septima

autor článku:
LUCIE ŠPYTKOVÁ
třída septima

autor článku:
ANNA VIKTORINOVÁ
třída septima

autor článku:
KATKA ZAHRÁDKOVÁ
třída VII.

autor článku:
KRISTÝNA KLEMANOVÁ
třída septima

Cesta kolem světa se 4.A!

Maturitní ples 4.A je tady! Kup si letenku a zalet si s námi 3.2.2017 do Kralup nad Vltavou, kde se vše odehraje. Odlétáme v 19:00 a rozhodně to nechť zmeškat, s námi totiž proletíš celý svět!

A. Fousková, 3. A

Pozvánka na maturitní ples 4. B

foto: 4. B

S úsměvem na tváři

16. listopadu 2016 proběhl šestý ročník charitativního volejbalového turnaje s názvem S úsměvem na tváři aneb Hrajeme pro dobrou věc. Letos jsme hráli pro Terezku Čížkovou, která má Dawnův syndrom. „Terezka je v pohodě, je velké sluníčko plné lásky a její postižení vidím takto – je postižená láskou," vystihla roztomilou holčičku její maminka.

Hráči přinesli do školy vlastnoručně upečené či připravené výtvary, jež se prodávaly za symbolických 10 Kč. Celý podzim byla také možnost koupit doma vyrobené pečené čaje a šťávy.

Na turnaji se sešlo celkem 13 týmů tvořených studenty i

absolventy. Hrál se naplno a především fair play. Klání bylo vyrovnané a napínavé. Na prvních třech příčkách se umístily: oktáva, IV. A a septima.

Terezce a její mamince jsme předali 47 944 Kč na ozdravný pobyt v lázních či u moře.

V minulých ročnících jsme pomohli Denise Vetrové s genetickým postižením, sourozencům Žitníkovým ztrácejícím zrak, Markétce Svobodové s nemocí motýlích křídel, Vašíku Veverkovi s mentálním postižením a Honzíku Pelantovi s autismem.

J. Janda, M. Obst

Vratislav Štoviček: Mým úspěchem je výzkum metod na úpravu genů průmyslových kvasinek

foto: Vratislav Štoviček

Vratislav Štoviček je bývalým studentem našeho gymnázia, nyní působí jako úspěšný **mikrobiolog v Dánsku**. Je synem Vratislava Štovičky, známého mělnického pohádkáře. Na našem gymnáziu vystudoval 7letý obor, který ukončil maturitní zkouškou v roce 1999, poté jeho cesta vedla přímo na Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy, kde později působil i jako asistent a získal titul RnDr.

Co Vás přivedlo k biologii?

Maminka byla lékařka-epidemioložka, takže zejména mikrobiologii jsem měl takzvané v rodině. Možná proto mě děje a zákonitosti v živých organizmech, zejména těch nejmenších, vždy zkrátka fascinovaly. Doktorina pro mě ale představovala až příliš zodpovědnosti, proto jsem zvolil studium biologie.

Jak Vás gymnázium připravilo na další studium?

Určitě dobře, nedá se říci, že bych v době příchodu na univerzitu všechno věděl, ale základ jsem měl více než slušný. Možná více si ale vážím všeobecného přehledu, kterého se mi na gymnáziu dostalo. Musím říci, že i tady v cizině pomáhá prolomit ledy, když vystracháte z paměti tu něco o Dánech, Italech, Němcích či Američanech, jejich dějinách, kultuře či slavných osobnostech.

Který pedagog či co Vás přivedlo k přírodním vědám? Kdo Vás na GJP ovlivnil?

Musím vzpomenout svou učitelku biologie Lenku Pořízkovou a učitele chemie Jiřího Pokorného. Pro mnohé studenty byl možná postrachem, ale mě naučil opravdu hodně.

Rád vzpomínám i na hodiny zeměpisu s Milanem Schweigstillem.

Jaký jste byl student?

To byste se asi museli zeptat mých bývalých profesorů. Podle známek jsem byl premiant, ale přiznávám, že jsem měl občas možná problémy s disciplínou.

Co Vám na GJP chybělo z hlediska studia?

To se mi už teď s odstupem času obtížně hodnotí. Obecně více praktických cvičení experimentálních předmětů není nikdy na škodu. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že co si člověk „osahá“, lépe se mu pamatuje.

Kdo byl Váš třídní, kteří profesori patřili mezi oblíbené?

Šest let Renata Špačková a v maturitním ročníku pak Marie Lukášová. Vedle nich a výše zmíněných profesorů mých profilových předmětů rád zmíním své učitelky cizích jazyků Lenku Kalkantovou, Stanislavu Rothovou a Miroslavu Renkovou. Nemohu si také nevzpomenout na Ilonu Němcovou a její entuziasmus při hodinách dějepisu.

Váš otec byl spisovatel, ovlivnila Vás jeho tvorba?

S tátoými pohádkami jsem samozřejmě vyrostl. Ale víc než jeho tvorba mě ovlivnila jeho osoba jako taková. Byl mým velkým vzorem a zároveň učitelem. Před přijímacími zkouškami na gymnázium to byl právě on, kdo mě na ně připravil, jelikož jsem kvůli nemoci dlouho nemohl chodit do školy. Jeho jazykový talent byl ohromující, a svůj zájem o naši mateřštinu přenesl i na mě.

Jak jste se k výzkumu v Dánsku dostal?

Po skončení postgraduálního studia jsem chtěl vyrazit do světa na zkušenou. Nechtělo se mi nikam daleko, a tak jsem se tak rozhlížel po Evropě, co by mi mohla nabídnout. Zvažoval jsem Belgii, Španělsko a nakonec odpověděl na inzerát s nabídkou na vědeckou pozici v Dánsku. Pak už šlo všechno velmi rychle, dva pohovory, smlouva a za dva měsíce jsem byl v Kodani.

Je něco, co Vás na Dánsku překvapilo?

Vitr. A daří se mu to každý den. Ne že bych s ním nepočítal, když jsem do Dánska přijížděl,

ale něco tak otravně vytrvalého jsem vážně nečekal.

Byl pro Vás těžký přechod do Dánska?

Byl. První měsíce bez přátel, bez rodiny, všechno nové a cizí. Moc tomu nepomohla ani skutečnost, že jsem přijel v listopadu, kdy se v Dánsku na několik měsíců zatáhne obloha a slunce se pořádně objeví až na jaře. Když ale překonáte ty první, ne zrovna nejpříjemnější, chvíle, zjistíte, že život v cizí zemi je opravdu úžasná zkušenost.

Studoval jste dánštinu, nebo se dorozumíváte anglicky?

V práci probíhá veškerá komunikace v angličtině, náš ústav je velmi mezinárodní. A mimo práci dánštinu také v podstatě nepotřebujete. Víceméně každý tady hovoří výborně anglicky, takže kamkoliv přijдете, nemáte nejmenší problém se domluvit. Nějakou velmi základní pasivní znalost dánštiny mám, ale nikdy jsem se systematicky neučil. Každopádně můžu říci, že dánština není zrovna jednoduchá. Zejména její výslovnost trápí doslova každého cizince a možná i pár Dánů. Pokud nevyslovujete správně, nikdo se vám ani nesnaží rozumět a okamžitě přepíná do angličtiny.

Jaký je Váš denní režim?

Každý den je trochu jiný, to je na práci vědce to nejlepší. Do práce chodím okolo deváté a od rána se věnuji zejména experimentální práci v laboratoři. V podstatě každý den máme rovněž různé schůze a semináře. Můj každodenní chléb je též diskuze, analýza výsledků a plánování experimentů vědeckých asistentů a studentů, kteří se mnou pracují na mém projektu. Jsou ale i dny, které celé strávím psaním odborných článků či zpráv. Domů chodím pozdě večer, i proto, že náš ústav je asi třicet kilometrů od Kodaně, kde bydlím, a trávím tak část dne dojížděním.

Jak dlouho se denně věnujete své práci?

Práce mi skutečně zabere většinu dne. Navíc se mi úplně nedaří nechat myšlenky na práci tam, takže občas analyzuji výsledky a plánuji další experimenty i doma.

Máte nějaký volný čas, jak ho v Dánsku trávíte?

Volného času skutečně mnoho nemám. Když nepracuji, rád

odpočívám u dobrého filmu. Každou neděli hrajeme s přáteli volejbal. Za dlouhých zimních večerů zajdeme s přítelkyní na kávu do jedné z útulných kodaňských kaváren, v létě zase na pláž, kterou máme dva kilometry od bytu.

V čem se liší dánská kultura od české?

Dánové jsou opravdu jiní než Češi. Tak trochu všichni stejní, všichni žijí podle nepsaného kodexu, který se prostě dodržuje. To je asi hlavní rozdíl - rozmanitost. Názorová, módní, kulturní. Na tu v Dánsku moc nenarazíte. Tu sem přináší v podstatě jen cizinci, které si ale Dánové moc k tělu nepouští. Na druhou stranu je tu neuvěřitelný klid. Nikdo si na nic nestěžuje, nikdo nikomu nic nezávidí a dny tak pozvolna plynou. Zkrátka se tu mají všichni stejně, stejně dobře.

Co považujete za dosavadní největší úspěch ve Vašem výzkumu?

Za úspěch považuji už jen to, že jsem se mohl realizovat na výborných vědeckých pracovištích, jak na Přírodovědecké fakultě v Praze v laboratoři profesorky Zdeny Palkové, tak tady na Dánské technické univerzitě. Pokud mám být konkrétnější, pak za svůj úspěch považuji výzkum metod na úpravu genů průmyslových kvasinek, pomocí kterých můžeme velmi rychle a efektivně měnit jejich genetickou výbavu a produkovat „nové“ kvasinkové kmeny s uplatněním například v chemickém průmyslu. Byli jsme jedni z prvních na světě, kdo dotyčné metody u průmyslových mikroorganismů úspěšně studoval a naše nástroje se používají nejen tady v Dánsku, ale rovněž v laboratořích po celém světě.

Chcete se usadit v Dánsku, nebo zkusit výzkum v jiné zemi?

Chvilími jsem si sice pohrával s myšlenkou zkusit ještě jinou evropskou zemi, ale momentálně se mi už nechce začínat znovu od začátku a zvykat si na jiný život. Ani v Dánsku se ale usadit neplánuji, velmi pravděpodobně se dříve či později vrátím zpět do Čech. Jak se říká: Všude dobře, doma nejlíp.

Otázky připravila 3. A a medailon napsala Anna Semeráková ze septimy.

Divadelní okénko

Velká zebra aneb jak, že se to jmenujete?

Na vynikající a především opravdu vtipnou komedii jsme se podívali s Klubem mladého diváka. O zábavu se postaral Ondřej Vetchý v roli bojácného Christiana, který nedokáže čelit ženám. Christian vzplanul již dvakrát láskou, která však nebyla věčná. Jak to ale ukončit? Co se takhle utopit a nechat místo plačící ženy zabezpečenou vdovu díky pojistce. Podařilo by se mu to snad i potřeť, kdyby se ovšem neobjevily obě jeho bývalé manželky a starý přítel z dětství v jednom domě.

Jak vysvětlil všechny podivnosti a jestli opustil i třetí ženu jsme zjistili v příjemném divadle Palace na Václavském náměstí, kde jsme kromě jiného mohli vidět třeba Kateřinu Hrachovcovou-Herčíkovou nebo Martinu Hudečkovou.

Philharmonia Jazz Band

Na další představení vyrazila sekunda, tercie a druhé ročníky do Masarykova kulturního domu. Byl to představení určeno mladším divákům,

sklidilo pozitivní reakce. Někteří sledující na koncertu ocenili například profesionalitu muzikantů a jejich repertoár, ostatní však představení vytýkali dlouhé dialogy. Preferovali by více skladeb pro starší publikum. Navzdory části diváků, kteří by před jazzovou muzikou raději upřednostnili výuku matematiky, se představení třídám líbilo.

Afrikania

S Klubem mladého diváka jsme se vydali do Image black light theatre na Národní třídě. Představení bylo složeno ze dvou částí. V jedné dějové linii vystupuje manželský pár a falešný zaměstnanec hotelu Afrikania. Tito herci používali především řeč těla, vtipné posunky, citoslovce a minimum slov. Ve druhé linii se zjevovali tanečníci před černým pozadím v oblecích s neonovými vzory, kteří představovali tropická zvířata nebo přírodu. Nepropracované a trochu amatérské choreografie byly ozvláštňeny vznášejícími se tanečníky na lankách.

Tato forma nám ukázala poněkud jinou stránku divadla,

než jsme byli doposud zvyklí, protože je velmi netypická. To však nemění nic na tom, že jsme poznali něco nového.

Z povídek malostranských

V Masarykově kulturním domě jsme zhlédli několik Malostranských povídek. Někteří z nás se smáli, někteří se nudili. Valná část však ocenila výkony herců, které vyvážily i staré a dobové kostýmy či kulisy. Často pak bylo vytýkáno těžší porozumění ději kvůli nejasným předělům mezi povídkami. Přesto bylo představení přínosné jakožto seznámení s povinnou literární četbou.

Mnoho povyku pro nic

Poslední představení v roce 2016 absolvovali žáci s Klubem mladého diváka junior. Tentokrát se vydali do Divadla v Dlouhé na moderně pojatou komedii od Williama Shakespeara Mnoho povyku pro nic s podtitulem *Ženit se, či neženit? To je, oč tu běží*. Ocenili krásné sladěné kostýmy, hudební doprovod a konverzační charakter hry, který byl

foto: Mnoho povyku pro nic

obohacen pěknou scénou. Vše se odehrávalo u moře a na jevišti se dokonce objevil plážový písek. Miroslav Hanuš, Filip Cíl a Marek Němec nás nemohli nerozesmát, obzvlášť když v představení dělali mládeží tolik oblíbená „selfička“.

autor článku:
MATĚJ KERNER
třída septima

autor článku:
KRISTÝNA ROHÁČKOVÁ
třída 3.B

Život na jižní polokouli

Je tomu už více než tři měsíce, kdy naše studentka Sandra Jankotová opustila Čechy a vydala se do Argentiny, aby se naučila nový jazyk, poznala jinou kulturu a prožila zatím asi nejzajímavější rok svého života.

Spousta lidí se mě před odjezdem ptala, proč jsem si vybrala právě Argentinu. Šlo tak trochu o náhodu. O tom, že chci strávit rok v zahraničí, jsem byla přesvědčená už od svých dvanácti, ale vždy jsem přemýšlela spíše o anglicky mluvící zemi. Když tedy přišel čas rozhodnout se, kam bych se chtěla podívat, narazila jsem na stránkách organizace AFS na nabídku částečného stipendia na studium v Argentině. Usměvaví lidé, španělština, zajímavá místa, dobré jídlo a o jedny letní prázdniny víc - bylo rozhodnuto.

20. 8. jsem přijela do General Pica, mého domova pro příštích 11 měsíců. S minimální znalostí španělštiny, únavou po dvou dnech cestování, ale se spoustou nadšení a natěšenosti. Poprvé jsem naživo viděla svou hostitelskou rodinu, která mi hned v prvních dnech neuvěřitelně přirostla k srdci. Většina lidí je tu opravdu vřelá,

a když může, snaží se pomoci.

Co se španělštiny týče, prvních pár dní jsem nerozuměla téměř ničemu, což bylo poměrně vyčerpávající. Angličtinu tu moc lidí neovládá. Po třech měsících se už zvládnou zapojit do konverzace, která se netýká jen počasí. Rozumím většině toho, co ostatní říkají, a když chci něco říct já, nemusím už pět minut přemýšlet, abych to vyslovila. Z mého pohledu úspěch.

Do školy, která by se zaměřením dala přirovnat k našemu gymnáziu, chodím odpoledne od 13:15 do 18:30. Vzdělávací systém je výrazně uvolněnější. Studenti mohou oslovovat profesory křestním jménem, tím je vztah mezi studentem a profesorem mnohem přátelštější, přesto to profesorům nijak neubírá na respektu. Látka se probírá mnohem více do hloubky a ve výsledku jí studenti opravdu rozumí. Během testů se můžeme jít s profesorem poradit a on se nás vždy bude snažit navést k řešení. Spolužáci jsou přátelští a zvědaví. V prvních dnech se se mnou všichni chtěli fotit, neustále si povídat a dozvědět se co nejvíce o mně a

foto: Sandra Jankotová

mojí zemi.

Hodně volného času trávím s přáteli a rodinou a nikdy u toho nesmí chybět maté (nejoblíbenější jihoamerický nápoj). V mojí rodině je zvykem, že se každou neděli všichni sejdeme a společně pak strávíme celé odpoledne, což je zvyk, který rozhodně zkusím zavést i doma.

A jaký je můj celkový dojem? I přes „drobné“ komplikace (neporozumění, postrádání rodiny, přátel a všeho známého) je to jedno z nejlepších rozhodnutí, které jsem kdy udělala. Pokud o něčem podobném jen trochu přemýšlíte

a máte tu možnost, běžte do toho. Naučíte se nový jazyk, poznáte jinou kulturu, získáte kamarády z různých koutů světa a to není všechno. Naučíte se přijímat odlišnosti, respektovat ostatní, být více nezávislí a celkově změníte způsob myšlení.

Věřím, že dělat velká rozhodnutí je možná náročné, ale ještě náročnější je litovat. A život vám dá jen to, o co si řeknete.

Sandra Jankotová

Rozhovor s Martinem Dvořákem

Proč jste se rozhodl pro profesi učitele?

Ovlivněný jsem byl i tím, že mám několik učitelů v rodině a pak to, že cokoliv manuálního je mi pro mou vrozenou nešikovnost odepřeno. Ale jako student jsem byl trochu nerozhodný, koketoval jsem s různými možnostmi. V té době jsem často trénoval děti na tenise, doučoval, bavila mě historie a chtěl jsem zůstat v mladém kolektivu – rovnice byla vyřešena a já se pro učitelství rozhodl. A zatím toho nelituji.

Co Vás vedlo k výuce dějepisu a německého jazyka?

Německý jazyk mi od základní školy docela šel, navíc jsme v Německu měli známé, takže jsem k němu měl kladný vztah.

A také pro jeho praktičnost v životě. Dějepis byl můj oblíbený předmět. Na vysoké škole jsem poznal řadu skvělých pedagogů a historii podlehl definitivně.

V jaké epoše byste chtěl žít?

Jako učitel dějepisu musím říct, že jsem hlavně rád, že žijeme v Evropě ve 21. století. Jinak mám úctu k československým vojákům za druhé světové války, takže bych se chtěl ocitnout ve Spitfiru třeba po boku Františka Fajtla. Dál do historie bych se asi nevracel – samá válka, hladomor, nemoci...

Které období v historii máte nejraději a které se Vám nejlépe učí?

Určitě moderní dějiny 20. století. Doba je to složitá, ale pro dnešní svět rozhodující. Vždy se snažím najít si na každé době něco, co mě baví. Ale vím, že to někdy prostě nejde.

Jak vzpomínáte na svá léta zde na GJP? Co se zde za tu dobu změnilo?

Hrozně rád. Z gymnázia mám dodnes nejvíc přátel, tu dobu jsem si užil se vším, co k tomu patří – hromada učení, první lásky, plesy, páteční „dýchánky“

s kamarády. Odcházel jsem nerad. A co se změnilo? Nyní vedení školy. Ale není to tak dlouho, co jsem sám tuto školu opustil, takže se toho ani moc změnit nemohlo. I když - v naší třídě nám přemalovali na zdech dva Garfieldy!

Dříve jste učil na základní škole. V čem se liší vyučování na střední škole?

Je to blíže mé studentské představě o učitelské profesi. Když to ve třídě funguje, je komunikace na podstatně vyšší úrovni. Učivo je i výrazně složitější. Na druhou stranu je obtížnější zaujmout starší studenty – pokud si někdo vytvořil nezájem nebo odpor, nedá se to tak snadno zlomit.

Co rád děláte ve svém volném čase?

Sportuji – rád běhám, hraju tenis nebo badminton. Tradičně také rád čtu (a ne jen historické knihy, aktuálně čtu knížku Zrození k běhu!), chodím do divadla nebo se rád podívám na nová místa. Užít si umím i filmy a rád se zajdu bavit s přáteli.

Na jaké místo byste se nejraději podíval?

Středozemě Pána prstenů nebo planeta B612 a krátké posezení s malým princem. Těch reálných by bylo! Procestoval jsem toho zatím žalostně málo. Z blízkých míst bych rád navštívil třeba Paříž nebo Řím, ze vzdálenějších Jeruzalém nebo Dálný východ. Mám rád kulturu i přírodu, takže skutečně mohu kamkoliv. Před pár lety jsem absolvoval pouť ve Španělsku, takže mám v plánu si to zanedlouho zopakovat hned vedle v Portugalsku.

autor článku:
KATEŘINA ŠETINOVÁ
třída 3. A

autor článku:
ANEŽKA FOUSKOVÁ
třída 3. A

autor článku:
TEREZIE NAVRÁTILOVÁ
třída 3. A

autor článku:
DOMINIKA ZAJBRLÍKOVÁ
třída 3. A

Barbora Walterová, cesta od střední k vysoké

foto: B. Walterová

Barbora Walterová je bývalou studentkou Gymnázia Jana Palacha. Nyní studuje 3. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy a je stážistkou v Ústavu živočišné fyziologie a genetiky Akademie věd České republiky v Liběchově.

Všechno začalo exkurzí do ÚŽFG AV ČR, které se Bára zúčastnila s přírodovědeckým seminářem v doprovodu paní prof. Pořízkové a Tlusté. „Po skončení exkurze v Liběchově jsem byla opravdu nadšená, a proto jsem se začala více zajímat o výzkumy na prasátkách,“ říká

foto: B. Walterová

Barbora. Zde se také seznámila s MVDr. Štefanem Juhásem Ph.D a MVDr. Janou Juhásovou Ph.D, kteří ji pomohli dostat se do ústavu jako stážistce. „Za to bych chtěla opět velmi poděkovat jak Štefanovi, tak Janičce. Pomohli mi na cestě k mému snu.“

V rámci projektu Otevřená věda III. začala spolupracovat s manžely Juhásovými na studiu patologických změn v mozku transgenních (pozn. redakce geneticky upravených) prasat pro lidský mutovaný huntingtn (pozn. redakce změny v mozku prasat, která v sobě měla gen pro lidský huntingtn). V první stáži se stala také studentkou pana docenta Martínka z pražského IKEMu a společně s Juhásovými začala pracovat na zavádění nové léčebné metody POEM (experimentální léčba Achalázie

jícnu). Po ukončení první stáže pokračovala dále v projektu Otevřená věda IV. na další s názvem Studium patologických změn v míše u miniaturních prasat po traumatickém poškození. Všechny tyto výzkumy jí dopomohly získat mnoho zkušeností a díky nim mohla napsat studii ve spolupráci s dalšími lékaři a vědci s názvem Pohled laiků, lékařů a pacientů na novou metodu léčby achalázie (onemocnění jícnu, který se stahuje, a potrava se vrací zpět) POEM (rozříznutí první vrstvy svaloviny v jícnu -> uvolnění jícnu). Tento článek byl vydán v časopisu Gastroenterologie a hepatologie vydávaný Českou gastroenterologickou společností. Toto téma ještě více rozvinula ve své odborné práci v rámci středoškolské odborné činnosti, se kterou se dostala až

do celostátního kola. „Díky získaným zkušenostem z Liběchova a psaní odborného článku se mi odborná práce psala daleko jednodušeji. Měla jsem již mnoho zpracovaných výsledků a závěrů, které jsem mohla v SOČ použít. Také jsem mohla daleko více rozpracovat dané téma. Měla jsem mnoho lidí, kteří mi celou dobu pomáhali. Za to jsem opravdu všem moc vděčná. Nejen, že jsem s nimi mohla spolupracovat na dané problematice, také jsem získala mnoho nových přátel a známých. Momentálně spolupracuji na dalším výzkumu v Liběchově, který se týká taktéž problematiky jícnu,“ hodnotí Bára.

„Veškerá práce mi pomohla se dostat na vysokou školu, vše jsem totiž uvedla u pohovoru. Mohu veškerou mimoškolní aktivitu, která bude rozvíjet znalosti, schopnosti a dovednosti, jen doporučit. Otevřená věda i SOČ jsou skvělé příležitosti, jak se dostat k vysněnému studiu na vysoké škole,“ uvedla Barbora na konci našeho rozhovoru.

autor článku:
ADÉLA WALTEROVÁ
třída 3. A

Velmi poučná exkurze do Mauthausenu

Dne 24. 10. 2016 jsme se zúčastnili exkurze do koncentračního tábora Mauthausen pořádané mělnickým Sokolem v čele s panem Bohuslavem Bubníkem.

Mauthausen, spolu s Gusenem, je jediný vyhlazovací koncentrační tábor třetího stupně v Rakousku a stojí asi 30 kilometrů východně od Lince.

Hned po příjezdu do této obrovské pevnosti jsme zažili první šok. Dozvěděli jsme se, že nemocní a hubení vězni nosili na vlastních zádech kameny, vážící půl metráku, z nedalekého žulového lomu. 183 příkrých schodů, po kterých vězni nosili tyto balvany až dvanáctkrát za den, se nazývají „schody smrti“. Bylo na denním pořádku, že někdo při cestě nahoru padl vyčerpáním a podrazil nohy těm za sebou. Z těchto kvádrů byl postupně tábor budován.

Potom jsme navštívili bývalou prádelnu, jež nyní slouží jako kaple, kde jsme se pomodlili za všechny československé zavražděné vězně. Následovala návštěva krematoria, zahrnující místnost na kontrolu zlatých zubů, místnost na rychlé vraždění vězňů pomocí lékařského metru, márnici a pec na spalování těl, která bývala v chodu 24 hodin denně.

Prohlédli jsme i vězeňské baráky. Nebylo zde ani dost místa pro všechny, často na jednu postel připadlo i 5 lidí, v horším případě spali všichni na zemi. Na jeden dům připadlo pro 200 lidí jen 12 toalet a dvě velké oplachovací mýsy pro základní hygienu. Roku 1944 byl tábor tak přeplněn, že byly přistavěny další ubytovací prostory. Jednou z použitých variant zvětšování tábora byla i výstavba z cirkusových stanů. V tzv.

foto: Kateřina Swadoschová, třída 3.B

stanovém táboře byli celoročně v látkových stanech umístěni židovští vězni.

Na tzv. Aschenhalde, kam většinou Němci sypali popel z vězeňských těl, jsme zapálili svíčky, položili květiny a uctili minutou ticha památku všech zesnulých. Památku českých vězňů jsme uctili cestou zpět na nádvoří před jejich pomníkem.

Jsmo vděční panu Bohuslavu Bubníkovi, díky kterému jsme se tohoto zájezdu mohli zúčastnit, a panu Vlastislavu Janíkovi, který nás celou prohlídkou provázel.

autor článku:

ALEXANDRA SWADOSCHOVÁ
třída 3.B

autor článku:

KATEŘINA SWADOSCHOVÁ
třída 3.B

autor článku:

ANDREA RŮŽIČKOVÁ
třída 3.B

Kurzy na Cambridge a ÖSD zkoušky

Studenti se zájmem o zlepšení řečových dovedností v anglickém či německém jazyce měli možnost se opět letos přihlásit na jazykové kurzy, které mají zajistit přípravu na složení zkoušek ÖSD z německého jazyka nebo Cambridge z angličtiny. Tyto zkoušky nejsou povinné, ale každý, kdo je úspěšně složí, obdrží mezinárodně uznávaný certifikát jako doklad o dosažené úrovni.

Kurzy německého jazyka vede paní profesorka Hana Davidková a kurzy jazyka anglického vedou paní profesorky Lenka Kalkantová a Lenka Šimánková. Výuka se koná jednou týdně a lekce trvá 90 minut. Studenti jsou rozděleni do skupin podle úrovně, na pokročilé a začátečníky. V hodinách vyplňujeme pracovní listy, trénuje se poslech, rozvíjíme si slovní zásobu a používáme odborné učebnice určené právě k

přípravě na zkoušky i ke státní maturitní zkoušce.

Paní profesorka Kalkantová svým svěřencům dokonce umožnila setkat se s rodilým mluvčím z Ameriky, který jim přiblížil život Američanů a zhodnotil hlavní rozdíly mezi americkými a českými občany.

Cena kurzů není nejnižší, ale rozhodně je dobrou investicí. Anglický kurz stojí 5 500 Kč, německý je o tisícikorunu levnější. V obou případech jsou v ceně zahrnuté učebnice.

autor článku:

TEREZA KANDLEROVÁ
třída 3. B

autor článku:

ALISA TYERYAYEVA
třída 3.B

autor článku:

KRISTÝNA EDEROVÁ
třída 3.B

autor článku:

NIKOL TREJBALOVÁ
třída 3. B

Vánoční ladění

Rok se opět nachýlil ke svému konci a na studenty už čeká jen poslední školní den a poté Vánoce a toliko očekávané zimní prázdniny. Již tradičně i v tomto školním roce proběhl v tělocvičně vánoční koncert, kterým provázela příjemná Adéla Walterová z 3. A.

Koncert dlouhý přibližně hodinu započal vystoupením starších ročníků, které ostatním zazpívaly pár vánočních koled. Představení oživil jen pan profesor Šimánek, který na parketu před svými svěřenci z 1. A tancoval oblečený v kostýmu anděla. Program pokračoval produkcí studentů osmiletého gymnázia, kteří s paní profesorkou Hanou Minaříkovou "zpívali" opět vánočně laděné písničky, tentokrát anglicky. Vánoční atmosféru dotvořili zapražení "lidští" sobové, již táhli obrovské sáně s dárky. Nikomu nevadilo, že nebylo nasněženo. Koncert dále probíhal v poměrně stejném duchu jako doposud, tedy zpíváním především koled. Za zmínku stojí například vystoupení pěveckého sboru za klavírního doprovodu pana profesora Zdeňka Tošnara, pěvecký kousek Lucky

Procházkové z oktávy či píseň Leonarda Cohena Hallelujah, zazpívaná párem mladších studentek. Kromě zpívání byli diváci obohaceni i vizuálním zážitkem, a to hned dvěma tanečními vystoupeními. Komorněji působilo vystoupení dvou maturantek Barbory Kubů a Adély Jeřábkové, které jsou známy převážně uměleckým provedením tance. Poněkud energičtěji působilo představení skupiny dívek poskládaných z různých ročníků. Koncert byl zakončen opět pěveckým vystoupením, avšak doprovázeným kytarou a houslemi. Obecenstvo se dobře bavilo. Kdo chtěl, přidal se k účinkujícím. Celý program připravil školní kulturní výbor, který se postaral i o vánoční výzdobu, v čele s paní profesorkou Martinou Nejedlou, za což jim patří náš dík.

autor článku:

VANDA ZANDLOVÁ
třída VII

autor článku:

TOMÁŠ ČERVENKA
třída septima

Ze slohových prací

foto: Anna Kajzrová

Co takhle vylíčit přírodu tak, jak ji vnímáme na podzim? A jako základ si vzít textůk, který vytvořily děti v první třídě?

1. třída:
Jsem v lese. Je tu hodně stromů. Některé jsou staré, jiné jsou mladé. Jsou na nich ptáci. V mechu jsou houby a taky je tu jehličí. Je tu stín. Všude je ticho, proto je tu zvěť.

Sekunda:
Procházím se v lese. Z každé strany na mě útočí podzimně zbarvené stromy svou vůní a majestátností; je jich tu tolik, že na jazyku mám zpěv k jejich slávě; stojí tu hodně stromů a jsou jako podpěrné sloupy chrámů, jako sami králové. Někteří z těch vévodů dosahují svou dlouholetostí stáří nejmladších hvězd, jiné zde jako zelenáči stojí a učí se skrývat

ježky do svých zatím nepřilíš pokroucených kořenů, hmyzu poskytovat svou kůru jako dálnici a nastavují listy dešti jako přístavací plochu.

V jejich oranžových a rudě planoucích korunách se skrývají poslední ptáci. Když se rozhlédnu, sem tam uvidím hnědě zbarvenou část nyní mlčícího orchestru, sólo zpěváky i mladé zástupce ptačího sboru - muzikanty, kteří si načechravají pírká.

Položím se na zem. Všechny moje buňky cítí vlhkost mechu. Čichám hříby a vůně hub se mísí s lesním vzduchem prosyceným kapičkami vodní páry. Jehličí mě hravě popichuje do rukou, když přejíždím po porostu. Nasáklé listy s těžkou elegancí dopadají na nižší patro křovin a menší prince lesa. Velicí vládci pokroucení časem i přímí jako šíp zahalují podzimní hvozdo do tajemného stínu. A po chvíli si uvědomím, že zde vládnu nejen králové v podobě majestátních rostlin, ale i ticho, a to ticho uspává. A pobíhá zde zvěť, od nejmenších jezečků přes veverky lezoucí po sloupech tohoto chrámu, až po jelena, vedoucího v dále svou družinu napříč porostem. Vychutnává si také pocit, jaký může mít jenom král, když s těžkou korunou paroží pevně nasazenou na hlavě prochází podzimním lesem.

A mně je tu krásně.

Anna Kajzrová

Nadčasový Molière: Malade Imaginaire

Ve čtvrtěk 1.12. se studenti francouzštiny vypravili autobusem do Selesianského divadla v Praze, aby zhlédli divadelní hru od mistra dramatu, Moliéra, konkrétně komedii *Malade Imaginaire*, v překladu *Zdravý nemocný*.

Když jsme se dozvěděli, že pojedeme na jednu z Moliérových her, byli jsme nadšení. Toto nadšení z nás však trochu opadlo, když jsme zjistili, že se představení bude odehrávat v originále, a to tedy ve francouzském jazyce. Avšak díky skvělé přípravě naší paní profesorky Rothové byly tyto obavy zbytečné. Paní profesorka nás ještě před představením zavedla do děje této Moliérovy hry a také nám řekla spoustu zajímavých informací o autorovi samotném.

Tato divadelní hra byla napsána v roce 1673 a patří k vrcholům francouzské divadelní tvorby. Děj příběhu se odehrává ve Francii v domě hypochondra Argana, který všechny své peníze utrácí za nesmyslné procedury a léky, které ve skutečnosti vůbec nepotřebuje. Jeho hlavním cílem je obklopit se doktory, proto chce svou jedinou dceru provdat za syna svého lékaře. Díky aktuálnosti témat, jako jsou hypochondrie, láska, povrchnost, ješitnost, je toto dílo naprosto nadčasové. Líbilo se lidem v minulosti, baví je teď a bude lidstvo bavit i nadále.

foto: plakát

Představení si pro nás připravila francouzská divadelní skupina TNT Théâtre, která je svými představeními známa po celém světě. Díky faktu, že bylo toto zpracování hry určeno pro studenty, byl text hry upraven, a proto nebylo takovým oříškem hru dekodovat. Zajímavostí je, že pouze pět herců se zhostilo hned jedenácti rolí! Představitelka jedné z hlavních rolí dokonce prohodila pár slov s našimi profesorkami francouzštiny. Také se jim podařilo odchytnout režiséra a producenta tohoto představení.

Chtěli bychom proto poděkovat našim profesorkám Rothové a Güllichové za možnost zhlédnutí této nadčasové komedie.

autor článku:
DOMINIKA KUBÁTOVÁ
třída 3. A

autor článku:
KATEŘINA SLÁVÍKOVÁ
třída 3. A

Přijď a šir s námi myšlenku dobrovolnictví

foto: M. Vaňurová

Nevíte, co s volnými večery? Máte rádi kulturu? Rádi poznáváte nové věci?

Pojďte nám pomoci a přihlaste se do klubu dobrovolníků při Mělnickém kulturním centru, které se skládá z kulturního domu, infocentra, galerie Ve věži a městské knihovny. Prožijete spoustu zážitků ze světa kultury a zábavy, ale nejen to.

Vaše náplň práce bude pestrá. Můžete vypomáhat v šatnách, kontrolovat vstupenky, usazovat nově příchozí na jejich místa, nahlédnout do zákulisí příprav programů a akcí pro veřejnost. Sami si vyberete své místo působnosti. Navíc získáte cenné praktické zkušenosti a to se vždy vyplácí!

Naše práce spočívá v tom, že se do MKD dostavíme hodinu před začátkem akce, pomůžeme s přípravou a poté čekáme na návštěvníky. Návštěvníkům uložíme kabát a v případě potřeby je usadíme do hlediště. Na našem gymnáziu najdeme 15 dobrovolníků. Dobrovolník se snaží pomoci v MKD alespoň dvakrát v měsíci. Způsob rozdělování služeb je velmi vstřícný. Hlásíte se na akce, které vám vyhovují.

Dobrovolnictví vám přinese spoustu výhod. Můžete sledovat divadelní představení, poslouchat zajímavé přednášky nebo se vzdělávat v různých oborech. Další velkou výhodou je příjemná sleva na nákup vstupenek na vybraná představení.

Kdo se k nám chce přidat, dostane půl rok na vyzkoušení. Vedení MKD je velice laskavé a dá vám opravdu dlouhou dobu na rozmyšlenou. Pokud dobrovolníka práce zaujme, podepíše vstupní smlouvu a dále pokračuje v práci, která ho baví. Neváhej a přidej se k nám!

Autorky článku: A. Růžičková;
T. Pecharová, 3. B

Oktáva Stars 2017 maturitní ples

foto: oktáva

Kdy? 24. 2. od 19 hodin. Kde? Kulturní dům Vltava Kralupy nad Vltavou
Lístky jsou již v prodeji od 150 Kč do 222 Kč.
Těšit se můžete na úžasnou show, nádherné maturanty a skvělou zábavu!

Předvánoční výlet do Řezna

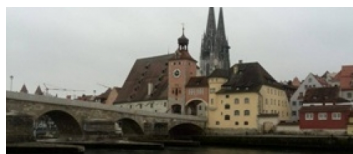

foto: F. Vlasák

V úterý 13. prosince se studenti našeho gymnázia v čele s profesorkami Dvořákovou, Renkovou a průvodkyní vydali za vánoční atmosférou do německého města Regensburg, česky nazývaného - Řezno. Založeno bylo již v prvním století našeho letopočtu Římany. Po Trevíru (Trier) jde o druhé nejstarší město v Německu. Dříve, než jsme dojeli do

samotného Řezna, jsme navštívili památník významných osobností - Walhallu. Stavba, vzhledem připomínající řecký Pantheon, stojí na kopci, ze kterého se nabízí krásný pohled na řeku Dunaj a jeho okolí. Uvnitř stavby lze vidět busty významných osobností Německa, například Martina Luthera, Alberta Einsteina, Johanna S. Bacha.

Poté jsme pokračovali směrem k Řeznu. Ještě než jsme dorazili do historického centra města, zastavili jsme se ve velkém obchodním domě Real. Někteří využili tento rozchod ke koupení dárků pro svoje blízké a kamarády.

Nakonec jsme dojeli až k historickému centru Řezna. Uvítal nás kamenný most ze 12.

století, přes který jsme přešli přes řeku Dunaj. Paní průvodkyně nás vedla okruhem kolem nejvýznamnějších památek města. Ta hlavní, katedrála Sv. Petra, se stavěla přes 340 let a je největší dominantou města. Procházeli jsme klikatými uličkami starého města, až jsme se dostali na náměstí ve tvaru rovnostranného trojúhelníku. Tady jsme dostali rozchod.

„Dáme si bratwurst?“ zněla otázka. Bylo z čeho vybírat. Vůni klobás doplňovala vůně svařeného vína a pražených mandlí. To právě rozhodování nastalo, když jsme se měli rozhodnout mezi bílými klobáskami se zelím nebo půl metrovým bratwurstem. Nakonec zvítězila dlouhá klobása zasazená do pečiva.

Posilnění jsme se vydali za dalšími trhy s občůdky, které v sobě skrývaly krásné nazdobené vánoční výzdoby. Na útulných náměstích byly stánky nabízející občerstvení, ruční výrobky, jako například vánoční ozdoby, malé betlémy nebo foukané sklo. Třebaže bylo stále co objevovat, nastal čas, abychom se vrátili do autobusu a vypravěli si navzájem své zážitky z celého dne.

Výlet se nám všem moc líbil. Návštěva historického centra potvrdila, že Řezno je právem zařazeno do světového dědictví UNESCO. Zároveň jsme nebyli ochuzeni o další zážitky, které nabízí vánoční atmosféra města.

F. Vlasák, D. Šťastný

Robotická soutěž 2016

V září jsme se my, několik zájemců o robotiku, sešli v učebně IVT. Paní profesorka Hilská nám ukázala robota zapůjčeného z ČVUT a uvedla nás do problematiky nadcházející soutěže, která se konala 11. listopadu. Soutěž spočívala v tom, že náš robot musí jet po černé čáře, poté proloučit labyrintem a následně se po černé čáře vrátit zpět na start. Nejdříve jsme se seznámili se součástkami a programem na naprogramování robota. Náš soutěžní program se skládal z rovnice, která obsahovala proměnné udávající rychlost a přesnost jízdy po čáře. Druhá část programu závisela na dálkovém senzoru, který z vyhodnocených dat udržoval nejen polohu robota uprostřed

cesty bludiště, ale díky němu také robot poznal, kdy může zatočit. Bylo těsně před soutěží a náš tým (Jan Kalina, Petr Tomášek, Jakub Lhoták) byl připraven.

V den soutěže jsme se sešli na autobusovém nádraží a vyrazili do Prahy. V budově ČVUT na nás čekal raut s výbornými řízečky. Těsně před začátkem ještě kalibrujeme robota na zdejší světelné podmínky, aby naše senzory byly co nejpresnější. Zahájení učinil zakladatel soutěže. Náš robot si vede celkem obstojně, ale máme smůlu, protože hned na začátku jedeme proti týmu, který později vyhraje celou soutěž. Končíme na 25. místě z 30 týmů. Tohle vše bereme jako velkou

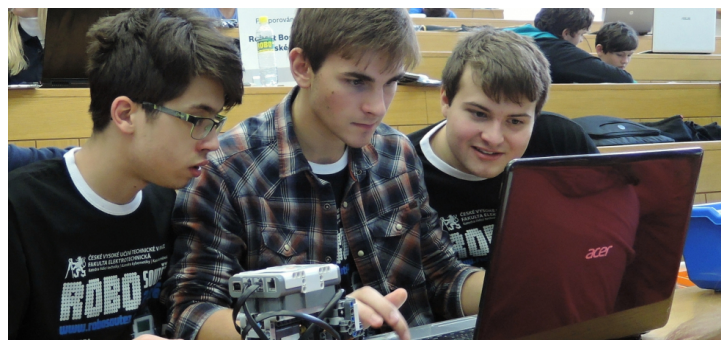

foto: Dana Hilská

zkušenost do dalších výzev.

Díky naší účasti na této soutěži nám ČVUT poskytlo dalšího LEGO robota a SRPŠ přispělo na nákup ozobotů. Děkujeme!

autor článku:
PETR TOMÁŠEK
třída 3.B

Umělkyně mezi námi: Terezie Navrátilová

V tomto vydání bych chtěla blíže představit Terezii Navrátilovou, studentku třídy 3.A, která hraje na jeden z nejtěžších hudebních nástrojů vůbec, na housle.

Jak dlouho se věnuješ hře na housle a kdo je tvým učitelem?
Na housle hraji už 10 let. Začínala jsem u paní učitelky Patricie Malcové a nyní chodím k učitelce Jindřišce Kubecové.

Kdo nebo co tě k tomu vedlo?
První, kdo mě přivedl k hudbě, byla moje mamka, která také hrála na housle. Jsem jí za to vděčná, protože si dnes nedokážu představit pár dní bez hraní.

Kde se hře na housle učíš a jak často trénuješ? Jak jde tento

koniček skloubit se školou?
Pravidelně navštěvuji ZUŠ tady na Mělníku. Na housle hraji ve svém volném čase kdykoliv se mi zachce, ale cvičím přibližně pětkrát do týdne. Zde se dostávám k vysvětlení rozdílu slov hrát a cvičit. Když hraji, tak tím myslím, že hraji opravdu jen to, co mě baví (např. písničky, které běžně poslouchám). Ale při cvičení musím hrát a pečlivě se naučit to, co je mi zadáno. Jelikož hraní na housle věnuji dost času, se školou je to někdy náročnější.

Jaký hudební žánr je ti nejbližší? Máš nějakou nejoblíbenější skladbu?
Nejbližším hudebním žánrem je pro mě teď asi pop, ale myslím, že to nedokážu přesně určit.

Poslouchám vše, co se mi líbí, a to může být pop, rock, country, ale i další. Mou oblíbenou skladbou je například Letní bouře od Vivaldiho.

Chceš se hře na housle věnovat i v budoucnu? Myslíš, že by se tento koníček mohl stát zároveň i tvou prací?
Určitě se houslím chci věnovat i nadále. Ohromně mě to baví a naplňuje. Představte si, že byste měli práci, která je zároveň i vašim koníčkem. Kdo by takovou příležitost odmítl?

Hrála jsi na nějakém koncertě či veřejném místě? Popřípadě kde?
Většinou hraji na koncertech pořádaných ZUŠkou v Masarykově kulturním domě.

Dříve jsem také byla členkou muziky souboru Jarošovci.

Jaký je tvůj největší dosavadní úspěch?
Během doby, které se věnuji houslím, se pokaždé jednou za tři roky vyhlašuje soutěž Základních uměleckých škol na smyčcové nástroje. Zde jsem zatím hrála pokaždé a postoupila do třetího, krajského kola. I nyní se připravuji na tuto soutěž, která se koná příští rok na jaře.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho úspěchů do budoucna. Ať pro tebe housle i nadále představují radost!

autor článku:
LUCIE MICHALOVÁ
třída 3. A

Juniorská univerzita

Během letních prázdnin jsme na stránkách Univerzity Karlovy dohledaly informace o Juniorské univerzitě a velice nás to zaujalo. Zjistily jsme, že tento systém nabízí dva programy: humanitně společenský a přírodovědně-lékařský. Neváhaly jsme a ihned jsme se přes tyto stránky přihlášily do

humanitně společenského kurzu.

Naše úvodní přednáška proběhla na konci září na jedné z fakult Univerzity Karlovy. Již při cestě jsme byly nervózní a plně očekávání. První nádech vysokoškolské atmosféry na univerzitě byl naprosto vzrušující. V aule, kde se přednáška konala, nás přivítala

vídná paní, jež nám předala naše nové indexy a malou pozornost od fakulty. Bohužel počáteční přednáška nebyla příliš zajímavá, lehce nás odradila a na další jsme jely bez chuti a otrávené. Ale obsah další lekce byl naprosto úžasný. Nesla název „Četla jsem to na facebooku, viděla jsem to v televizi, je to pravda“. Zde jsme se dozvěděly několik informací o mediích a samy jsme měly možnost si napsat článek na způsob „kachny“, kam jsme měly zakomponovat zadaná slova, což bylo pravdu zajímavé. Tato přednáška nám spravila chuť a my jsme byly opět plny očekávání.

Ze všech lekcí nás nejvíce zaujaly následující dvě přednášky. První se jmenovala „Jak žijí a pracují archeologové“ a celá se nesla v duchu paleolitu. Dozvěděly jsme se o něm spoustu zajímavého. Byly jsme překvapeny, že archeologové nechávají některé hrobky či naleziště zavřené, protože vědí, že by mohli něco porušit, a raději si počkají na nové přístroje. Další zajímavostí bylo, že kdyby měla vzniknout

stostránková kniha o celé naší historii, paleolit by zabral devadesát stran. Druhá přednáška se jmenovala „Jak akademici podnikají“. Dozvěděly jsme se, že vědci na Karlově univerzitě vynalézají nové přístroje, které následně prodávají. Ukázali nám způsob vypracovávání business plánu „Lean Canvas“, který se výsadně používá při shánění investora. Tento plán jsme měly také možnost si vytvořit. Měly jsme investora přemluvit, aby finančně podpořil aplikaci určenou ke studiu dějepisu.

Po absolvování celého programu, který trval necelé tři měsíce, jsme všichni zažili svou první a možná i poslední promoci, na které nám byl předán diplom.

autor článku:
ADÉLA WALTEROVÁ
třída 3. A

autor článku:
LUCIE SEHNOUTKOVÁ
třída 3. A

17. listopad očima studentky

„Je třeba, abychom si byli vědomi, že student Jan Palach se neupíjál na protest proti okupaci vojsky Varšavské smlouvy, nýbrž, že se vzepřel počínající rezignaci české společnosti, ...“
- Z Halíkovy knihy: Úvahy na prahu tisíciletí (2011)

Důsledky protestní akce jednoho z nejslavnějších studentů našeho gymnázia z ledna 1969 pociťují mnozí z nás dodnes. Stejně tak jako na ni navazující Palachův týden z ledna 1989. Právě ve dnech 15. – 21. 1. 1989 se konají první masové vystoupení proti režimu od roku 1969, které vytrhnou národ z apatie a tím přispívají i k následnému pádu celého komunistického režimu o deset měsíců později. Proto Palachův týden přímo spojujeme s listopadovými událostmi.

Povědomí o připravované, avšak úřady nepovolené akci se rozšiřuje letáčky, které jsou rozhazovány do poštovních schránek, telefonních budek i na vysokoškolských kolejích. První protest začíná 15. ledna 1989. SNB a Lidové milice sešlost rozhánějí vodními děly, obušky a slzným plynem. Lid však není zastrašen a druhý den se schází znovu. Je zatčen Václav Havel.

Protesty pokračují celý týden, který vstoupil do paměti jako Palachův. Od té doby to ve společnosti nepřestává vřít a začíná se schylovat k revoluci.

Její důsledky a památku si připomínáme každoročně v den, kdy vypukla. Oslavy 17. listopadu jsou i nyní vášnivé a kontroverzní. Vzpomínky na Sametovou revoluci se nesou, vzhledem k událostem uplynulého roku, v obzvláště vypjatém duchu.

Příznivci prezidenta Zemana se scházejí na Letné, zatímco jeho odpůrci si volí další dvacítku míst, mimo jiné i Hradčany, odkud se poté vydávají průvodem přes centrum až na Václavské náměstí. Během pochodu Prahou se ozývají hesla jako „Česko není Čína“ nebo „Miloše do koše“ a při příchodu na Václavák z davu zní i krásná česká hymna. Kdo si však rozvířený průvod asi moc neužívá, je těžkoodětec, který zabraňuje výtržníkům ve střetu s členy průvodu. Nejen, že se musí potýkat s cyklistou, který se za každou cenu snaží nadávkami provokovat a najíždět do průvodu, ale kombinace jeho tmavé kukly a

foto: Karolína Kubů, třída VIII

obrovské helmy způsobí, že plnou parou naráží do dopravní značky, která se mu nečekaně staví do cesty. Smích se snažíme skrývat a doufáme, že obratně zpacifikuje gigantickou zbraň, kterou do té doby nesl v rukou.

Na náměstí se koná Koncert pro budoucnost – krátké vstupy českých hudebníků jsou prokládány projevy známých osobností a aktivistů. Za zmínku stojí například poznámka Jiřího Menzela směřovaná na nedávno nadnesený návrh, že by se opět mělo začít trestat urážení prezidenta. Dle jeho názoru je největší urážkou prezidentského stolce sám Miloš Zeman. Citát politologa Daniela Kroupy zase nemohl nechat nikoho bez následného zamyšlení: „Intelligence bez národa je jalová a národ bez inteligence je blbý a

blbý národ potřebují vůdce, aby ho ovládali.

Dalším místem, kde se 17. listopad pravidelně slaví, je Albertov. Letos se na Albertově zpívá a debatuje. Za zmínku určitě stojí skvělý akustický set opavské skupiny Come & Play nebo debata o integritě českých médií, mezi jejimiž hosty je i šéfredaktor týdeníku Respekt Erik Tabery. Respekt vzniká bezprostředně po listopadových událostech a jeho redaktory jsou demokraticky smýšlející novináři, kteří si dali za úkol od teď informovat veřejnost objektivně.

My, jako studenti gymnázia pojmenovaném po jednom z největších Čechů, každoročně uctíváme Palachovu památku v Tyršově ulici, kde stojí jeho socha, a stejně tak si připomínáme i události 17. listopadu 1989, abychom v paměti uchovali vzpomínku na sílu, kterou národ dokáže vyvinout, když se sjednotí za vyšším účelem.

autor článku:
KAROLÍNA KUBŮ
třída VIII

Strípky

foto: Lukáš Havlák

V letošním roce se naše škola opět zúčastnila **sběru** vybitých baterií, kterých se podařilo nashromáždit 60 kg. Za jednotlivce zvítězil Filip Tomášek, který odevzdal 8,7 kg tohoto nebezpečného odpadu. Sladkou výhru, v podobě dortu, obdržela sekunda s rekordními 34 kg.

V Mladé Boleslavi se uskutečnila **soutěž ve stolním fotbale**. Naši školu reprezentovalo 10 studentů vyššího gymnázia, kteří obsadili čtyři nejvyšší příčky, a tak si zajistili postup do republikového finále. Na prvním místě v oblastním kole se umístil Jonáš Janda s Vítkem Pánkem, který mimo jiné získal cenu nejlepšího freestylisty.

V sobotu 26. listopadu 2016 se Jakub Miřatský zúčastnil **soutěže České národního poháru v kung-fu**. Jakub si podmanil disciplínu se zbraní i beze zbraně v jedné z nejvyšších soutěží tohoto bojového umění.

A tak mu právem náleží dvojnásobný titul Mistr ČR.

Studenti historického a společenskovedního semináře strávili společně říjnové a listopadové hodiny projektem nazvaným **Příběhy bezpráví**, kde zhlédli film *Swingtime*, zabývající se problematikou komunistického režimu v 50. letech, a také se seznámili s životními osudy pamětnice Jarmily Erbanové. Další přednáška byla věnována romskému holocaustu a měli možnost zhlédnout video s pamětnicí Emilií Machálkovou.

Ke konci listopadu se v Chebu konalo finále největší **dějepisné soutěže** České a Slovenské republiky, a opět se zúčastnila i naše škola, kterou reprezentovali studenti: Tomáš Danihlík, Adam Hackl a Václav Kučera. Tématem bylo období nazvané „Od diktatury k diktatuře - 1945-1948“ a obsahovalo otázky jako např.: „Kdo získal v roce 1948 v Londýně zlatou olympijskou medaili v boxu?“ Naše škola obsadila v konkurenci 75 gymnázií 47. místo.

V listopadu také proběhlo na našem gymnáziu mezinárodní **testování informační gramotnosti žáků III. ročníků** a septimy pořádané pod záštitou

České školní inspekce. Probíhalo v učebnách informatiky v aplikacích poskytovaných ČŠI, trvalo dvě vyučovací hodiny a ověřovalo znalosti točící se kolem počítačů. Testové otázky ověřovaly např. práci s textem a grafikou, orientaci v počítači, zabezpečení a základy programování. Pozornost byla věnována také bezpečnému vyhledávání na internetu a práci s jeho funkcemi. Výsledky tohoto srovnávání budou použity pro zjišťování regionálních rozdílů v gramotnosti a k celkovému porovnání českých žáků s "konkurencí" ze zahraničí.

Letos školu opět navštívila paní Edita Kleckerová, aby informovala studenty o **Národních srovnávacích zkouškách**. Ty nahrazují nebo doplňují přijímací zkoušky na desítky vysokých škol v České republice a na Slovensku. Zkoušek se účastnili žáci třetích ročníků.

autor článku:
TEREZA NOVÁKOVÁ
třída 3.B

autor článku:
JANA HEJTYKOVÁ
třída 3.B

Vzpomínáme

Dne 19. listopadu 2016 nás náhle a navždy opustil profesor matematiky a fyziky František Zeman. V naší mysli navždy zůstane nejen díky svým vtipům a komentářům, kterými vždy dokázal zpestřit výuku. Připomeňme si některé...

„Jsem prezident, ale prezident čekatel.“

„Tak si uděláme prezenci...“
„Chybí ten a ten, a ještě tady nejsou.“

„Kdo mi skočí do bufiku?“
„Tak z čeho tě vyzkoušíme? Tak třeba volný pád.“

„A ty tam nerad, lišáku jeden vošklivej, nóó!“

„Kolik ti to vyšlo?“ „10.“

„Čeho?“ „Joulů.“ „Tak tam napiš J jako PÁSTIKA.“

„Hoď sebou, ale ne v lékárně na Mělníku, tam mají skleněné dveře.“

„Dneska to nebylo na šampaňský.“

„Nechť zmlkne ret tvůj klábosivý, bídná sketo.“

„Už jste si koupili ten kompot Čumfurt v Kauflandu?“

„Za odměnu si doma můžeš pohladit dveře.“

„A to je vše, vy lišáci!“

3. A

Víte, že ...

Víte, že historicky první školní den Gymnázia Jana Palacha byl slavnostně zahájen 12. 9. 1910 bohoslužbami?

Víte, že na poč. 20. století bylo umožněno studovat jen chlapcům?

Víte, že školní budova v ulici Pod Vrchem byla otevřena 2. 9. 1996?

Víte, že v červnu 2010 jsme oslavili 100. výročí založení naší

školy?

Víte, že na Gymnázium Jana Palacha chodí celkem 375 studentů?

Víte, že naše gymnázium vlastní unikátní zoologické exponáty, např. ptakopyska?

Víte, že na obědy do školní jídelny chodí 93% studentů?

Víte, že nejoblíbenější jídlo v jídelně je trhanec s lesními plody?

Víte, že úspěšnost v přijímání na vysoké školy je u mělnického gymnázia 75-80 %?

Víte, že od září 2016 lze na naší škole navštěvovat mimo jiné i kroužek robotiky?

Víte, že na gymnáziu v současnosti učí 31 pedagogů?

Víte, že Palachoviny jsou společnou prací tří různých tříd?

autor článku:
IVO STRÁNÍK
třída 3.B

autor článku:
DAVID SERES
třída 3.B

Králík není jen jídlo

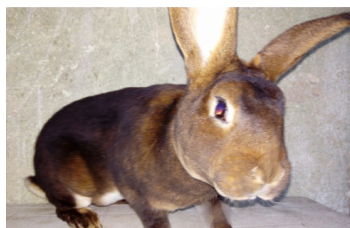

foto: Jan Štěpánovský

chov králíků a jemuž se věnuji skoro šest let.

Chovám králíky plemene Kastorex. Toto plemeno pochází ze západní Francie, kde bylo vyšlechtěno přibližně před sto lety. Toto plemeno se vyznačuje tmavě hnědou, krátkou a velice jemnou srstí.

V současné době vlastním jednoho chovného samce a k němu tři chovné samičky. Ročně od králíků odchovám čtyři až

foto: Jan Štěpánovský: KASTOREX

šest vrhů po třech až osmi mladých. Ti jsou zhruba kolem pátého měsíce tetování registračními čísly do uší a od pátého měsíce mohou být dáni na výstavu, ale nejčastěji se

dávají na výstav až kolem osmého měsíce, kdy už jsou úplně dospělí.

Mým dosavadním největším úspěchem v chovu králíků je výstavní titul MISTR České republiky JUNIOR za nejlepší kolekci králíků mladého chovatele na celostátní výstavě mladých králíků 2013 v Lysé nad Labem.

autor článku:
JAN ŠTĚPÁNOVSKÝ
třída 3. A

Ahoj! Jmenuji se Jan Štěpánovský, chodím do třídy 3. A a chtěl bych vás seznámit s jedním z mých zájmů, kterým je

Ze studentské rady listopad/prosinec

Zápis č. 3 ze dne 2. 11. 2016

Stanovy Studentské rady na webových stránkách gymnázia budou upraveny. Dále na webu budou odkazy na zástupce, odkaz na FB, Google formulář a fotografie vedení SR.

Studenti si pochvalují možnost volby vegetariánské stravy k obědu ve školní jídelně.

Řešily se problémy spojené s opouštěním budovy o volných hodinách a před koncem čtvrté vyučovací hodiny. Ze školního řádu: III., bod 7 - V průběhu vyučování nebo v době přestávek nesmí žák opustit budovu školy, pokud není uvolněn třídním učitelem nebo vedením školy.

Vzhledem k tomu, že škola nese za všechny žáky plnou zodpovědnost, není možné školu během vyučování svévolně opouštět.

Dále se řešilo, kam s našimi plakáty. Studenti mají k dispozici nástěnky v prostoru šaten. Nemusí se nikoho ptát, zkrátka si tam můžou vyvěsit, co chtějí. Studentská rada může informace vyvěšovat také na hlavní chodbě naproti ředitelství, kde také studenti mohou nalézt všechny potřebné informace ohledně různých zájezdů a výletů s dostatečným předstihem k včasnému přihlášení.

Do školní jídelny byly zakoupeny nové ubrusy.

Zápis č. 4 ze dne 7. 12. 2016

Školní trička si bere na starost Lucie Procházková, oktáva. Příští SR se rozhodneme, zda je budeme objednávat a kolik.

Kulturní výbor nám sdělil informace ze své schůzky, týkaly se vánočního koncertu. Bude jako každý rok rozdělen pro nižší gymnázium a vyšší gymnázium (od 9:00 a od 11:00)

Zrcadlo se na dívčí záchody vrátí, ale pokud je bude i nadále někdo sundávat a pokládat do umyvadla, kdy hrozí, že se zrcadlo rozbije, odstraní se natrvalo.

Bylo nám připomenuto, že v případě špatného počasí, zejména v zimních měsících, je nutné se přezouvat do čisté obuvi.

Studovna bude otevřena každý pátek od 9:30 do 13:30

Kristýna Klemanová a Barbora Nová, které se zúčastnily setkání České studentské unie, nám řekly, jak setkání vypadalo, a seznámily nás s projektem Revoluce na střední

(<http://stredoskolskaunie.cz/revoluce-na-stredni/>)

Knihovna z našich řad by mohla být v budoucnu ve výklenku u chemie, nyní se hledá její správce.

Školní mikiny se budou objednávat až v lednu.

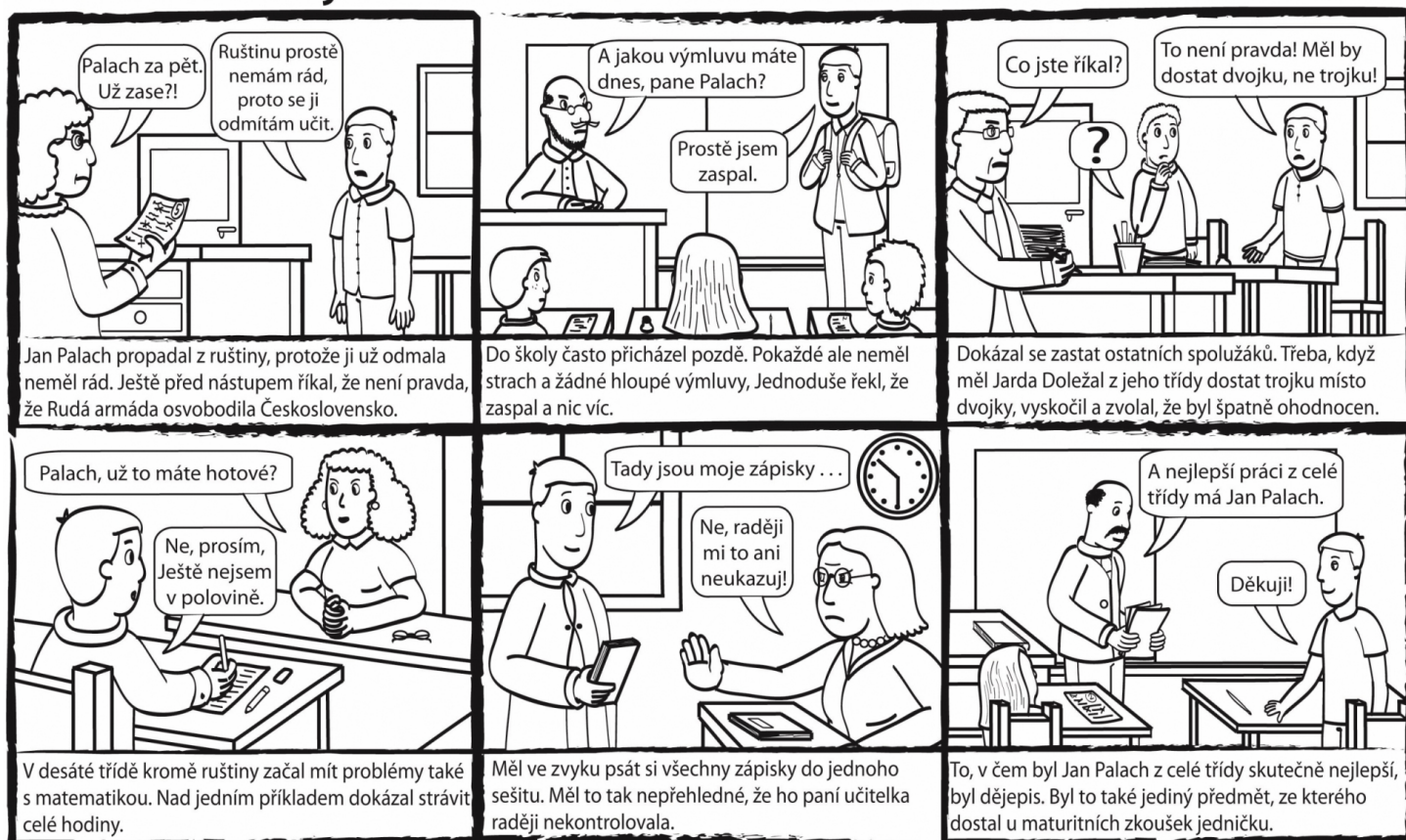
Zasáhla nás tzv. pamlsková vyhláška – byl odstraněn kávomat, do bufetu smí jen studenti vyššího gymnázia.

Pokud by někdo chtěl hlásit něco do rozhlasu, má tak udělat 5 min po začátku 2. vyučovací hodiny.

Zde jsou jen zkrácené verze zápisů, celé zápisy lze zhlédnout na facebookové stránce.

autor článku:
MAGDALÉNA TOMEČKOVÁ
třída 3. A

Jan Palach - jak ho neznáte

ilustrace: Matěj Šlajs, 3. A